

i øvrigt være kendt for parterne, at det er toinstansprincippet, der er det gældende.

For den ordning, der nu foreslås, er der selvfølgelig indlysende ressourcemæssige begrundelser. Højesteret kan ikke behandle alle sager, men der er også retssikkerhedsmæssige betragtninger, bl.a. for at undgå alt for langvarige retssager. Hvis der også var en tredjeinstansbevilning automatisk, havde jeg nær sagt, ville det tage meget lang tid. Så ville det give en usikkerhed for den part, der havde vundet sagen ved andeninstans, det ville give store omkostninger og stor usikkerhed; det ville ikke være godt for retssikkerheden.

Men det afgørende er også: Hvad er det, Højesteret skal beskæftige sig med? Om det er der at sige, at det jo først og fremmest er Højesterets opgave efter min opfattelse at prøve at sikre retssystemet ensartet domspraksis og tage stilling til spørgsmål af generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen i øvrigt af spørgsmål, der har en vis samfundsmæssig rækkevidde.

Det er det, der er det afgørende i denne sag.

Til det, der blev rejst fra ordførerne, vil jeg sige, at spørgsmålet jo har været rejst bl.a. af professor Eva Smith over for udvalget, og de tre konkrete sager, professor Eva Smith trækker frem, er alle sager, der også efter den nye ordning ville kunne indbringes for Højesteret, fordi de har et principielt islæt i sig, og det er også den begrundelse, der rent faktisk er brugt i Justitsministeriet, da man har bevilget tredjeinstans til disse sager.

Til sidst vil jeg sige til hr. John Vinther: Det har været et udbredt ønske i Folketinget, at regeringen og dermed også Folketinget skulle have adgang til at påpege over for nævnet, at der var nogle sager, man ønskede bedømt af Højesteret; f.eks. skulle nogle principielle spørgsmål, der havde været diskuteret i Folketingssalen, kunne bringes ind. Så jeg vil sige, at jeg og flertallet lægger vægt på, at nævnet tillægger det betydning, hvis de får en henvendelse fra justitsministeren bl.a. på baggrund af en debat i Folketingssalen.

Også her vil jeg gerne takke udvalget for et godt samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, SF, FP, RV, EL og CD) mod 17 (KF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

32) Tredje behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 19/4 95. Første behandling 26/4 95. Betænkning 24/5 95. Anden behandling 30/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Det kan jo nok næppe overraske nogen, at Fremskridtspartiet her ved tredje behandling vil stemme imod dette lovforslag, som justitsministeren har fremsat.

Det, der bringer mig på talerstolen, er, at jeg ved en nærmere gennemgang af mine papirer om dette lovforslag har konstateret noget, som jeg synes er urigtigt. Og det er, at justitsministeren har stillet en 6, 7, måske 8 forslag om personer, der skal udgå af lovforslaget. Og det er vældig godt, fordi de pågældende har gjort sig skyldig i kriminelle handlinger. Dér skriver justitsministeren. Jeg citerer ordret:

»Ansøgerne foreslås udtaget af lovforslaget, fordi de for nylig er sigtet for lovovertrædelse, der bevirker, at det ikke på nuværende tidspunkt kan afgøres, om de pågældende opfylder kravene for naturalisation.«

Så står der videre:

»Ændringsforslaget bygger på en udskrift af Kriminalregisteret, der er foretaget i perioden 27. april – 30. april 1995.«

Det står i ét betækningsbidrag. Det næste og sidste fra justitsministeren – dér retter han det let og elegant til følgende:

»Ansøgerne foreslås udtaget af lovforslaget, fordi det ikke på nuværende tidspunkt kan afgøres, om de pågældende opfylder de generelle krav, som Folketinget har fastsat for naturalisation.«

Jeg spurgte forleden dag pænt og roligt justitsministeren, og dér fik jeg en ordentlig en over trynen, for det måtte jeg tilsyneladende ikke spørge om. Jeg ville hellere have ordnet det nede sammen med justitsministeren og fået en forklaring. Men nu kan justitsministeren så komme herop og forklare sig.

Hvorfor har man ændret det? Kan man dog ikke skrive tingene, som de er, og som Justitsministeriet har skrevet i det første betækningsbidrag til bemærkningerne?

Nu laver man det om, og så har jeg af andre hørt, at det er, fordi sagen skal anonymiseres. Jamen hvad galt er der i at skrive, som justitsministeren har gjort i første omgang, i stedet for at lave det om til dette makværk, som jeg synes er direkte utiltalende?

Jeg kan godt sige, at hvis ikke justitsministeren giver et tilfredsstillende svar på dette, får denne sag konsekvenser sommeren over. Det kan jeg garantere for. Det er ingen trussel, men jeg siger direkte: Jeg synes, det er en grov manipulation, der er foretaget her.

Så vil jeg i øvrigt sige, at vi stemmer imod dette lovforslag, fordi vi finder, at der er utrolig mange af dem, der er nævnt i forslaget, der ikke skulle have dansk statsborgerskab.

Jeg kan ikke forstå, at Venstre og De Konservative er gået med i den ordning, man har lavet sammen med regeringen.

Til sidst vil jeg gerne sige til justitsministeren, at der ikke er foretaget nogen aftale i Folketinget omkring ændrede regler for dansk statsborgerskab. Det er en aftale, der er indgået af nogle partier uden om Folketinget. Det er ikke noget, der har været her i Folketingssalen, at man har lavet nogle nye regler for at opnå dansk statsborgerskab.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Også her vil jeg gerne takke et bredt flertal i Folketinget for et godt samarbejde. Det er sådan, at der nu er enighed om, på hvilken måde dette skal administreres de næste 2 år, mellem 7 af Folketingets partier.

Den ændring, der er foretaget i betækningsbidraget, synes jeg er velovervejet. Og jeg var ked af, at jeg ikke havde været opmærksom på det, for så jeg havde fået den foretaget med det samme.

De mennesker, der er tale om her, er udtaget på baggrund af de regler, der er aftalt partierne imellem. Jeg ved ikke, om de har begået det, de eventuelt er sigtet for, eller ej. Derfor synes jeg ikke, det skal fremgå af debatten. Men de er udtaget, fordi der er usikkerhed om det.

Hvis det viser sig, at der ikke er baggrund for sigtelserne, synes jeg, det er forkert, at det har stået fremhævet her. Så synes jeg, det er rigtige-re at sige det i denne form: I øjeblikket opfylder de ikke betingelserne. Det er muligt, de gør det om 14 dage. Så synes jeg ikke, der er nogen grund til at skrive det andet.

Derfor er det den formulering, der er her nu: De opfylder i øjeblikket ikke betingelserne. Det er muligt, de vil komme til det senere. Og så tager vi stilling til den tid.

Poul Nødgaard (FP):

Nu har der været forskellige problemer i de sidste par år eller tre i Justitsministeriet. Og jeg vil nok sige, at hvis ikke man fra starten af er i stand til at kunne skrive en bemærkning til et ændringsforslag, uden at man skal hen og lavede det om efterfølgende, så er der noget, der er ravsuskende galt. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Så vil jeg godt lige sige til justitsministeren: Nu er her tale om udlændinge. Når man sidder daglig og læser sin avis, kan man læse om danske borgere, der på forskellig vis er kommet i politiets søgelys i forbindelse med det ene og det andet. Forleden stod der, at en 48-årig gård-ejer i et lille lokalt område er tiltalt for dyrplageri, eller hvad ved jeg. Der kommer det da frem i aviserne; han blev nævnt, om ikke ved navns nævnelser, så i hvert fald på en sådan måde, at man rimelig let i det lokalområde kan finde ud af, hvem det er. Men det er som om, når det drejer sig om udlændinge, at der så skal lægges låg over tingene, og det er det, jeg ikke kan acceptere. Der foregår en klar forskelsbehandling af danskere og så dem, der er tale om her i det pågældende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 112 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 6 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

33) Tredje behandling af lovforslag nr. L 242: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Behandlingen af klager over politipersonalet m.v.).

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 27/4 95. Første behandling 3/5 95.

Betænkning 23/5 95. Anden behandling 31/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Margrete Auken (SF):**

Lige så tilfredse vi var med det lovforslag, vi vedtog for to numre siden, lige så underligt har vi det med det, vi skal vedtage nu om ændring af retsplejeloven med henblik på klager over politipersonalet.

Det er ikke det optimale, vi sidder med her.

Vi er ikke sikre på, at det er en helt uafhængig instans, vi får.

SF har accepteret, at vi forsøger denne ordning. Vi har fået forsikringer fra de øvrige partier bag forslaget og fra regeringen om, at man vil holde sig for øje, at det nu bliver et system, som befolkningen, hele befolkningen, kan have tillid til. Det er meget vigtigt, at vores politi ikke kun tilhører den ene del af befolkningen, men er alles politi og dermed også nogle, alle skal være trygge ved at have med at gøre, og alle skal føle, at når der er klager, får klageren en fair behandling.

Det var jo, ligesom om det næsten var bestilt til lejligheden, at der kom en sag forleden dag, hvor det var helt tydeligt, at Københavns Politi ikke var klar over, hvem det var, der sad og kiggede på. Og jeg må sige, at hvis ikke de havde opdaget i tide – og i tide har ikke noget at gøre med, hvordan de opførte sig i situationen, men hvis ikke de havde opdaget, inden de fik nået at anklage tilskuerne, at det var Københavns over-

borgmester, der overværede, at de bankede en vietnameser, kunne man jo have risikeret, at Københavns overborgmester var blevet anklaget for at have forstyrret god ro og orden ved at være til stede, når politiet tævede en vietnameser.

Vi har set nogle af de sager, eller rettere, der er altså en mistanke om, lad mig så nøjes med at sige det, at sådan nogle sager er sket. Det er den anklage, der har været rejst mange gange, især mod Københavns Politi, og det er den anklage, ingen – heller ikke politiet – kan have siddende på sig, og derfor har alle brug for, at de bliver renset eller dømt i de situationer.

Vi støtter forslaget, og vi takker for, at vi har fået et klart tilsagn om, at systemet skal bedømmes om tre år, så vi kan se, om det lever op til de elementære krav, man må have til et retssystem, så der ikke kan blive tale om selvdømme og på den anden side selvfølgelig heller ikke kan blive tale om, at politiet skal føle, at de ikke har den nødvendige retsbeskyttelse.

Det er klart, at alle parter har brug for det. Men med disse ord vil vi sige, at vi ikke er lykkelige, men vi håber, vi kan blive det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 62 stemmer (S, SF, RV og CD) mod 51 (V, KF og FP); 5 (EL) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

34) Tredje behandling af lovforslag nr. L 235: Forslag til lov om undersøgelse af den færøske banksag.

Af justitsministeren (Bjørn Westh). (Fremsat 25/4 95. Første behandling 2/5 95. Betænkning 23/5 95. Tilføjelse til betænkningen. Anden behandling 1/6 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.